

LAAKKOSTEN SUKUVIESTI

"Syksy on ja kesä on pois,
talvea ootellaan.
Syksyisen tuulen soivan nyt kuulen,
kuu katsoo taivaallaan..... "

Marjo Runko

lauletaan lastenlaulussa ja tätä kirjoittaessani syksy on pitkällä ja talvi kurkkii nurkan takana silimät kiiluen, ripset huurteessa ja taskut täynnä lumikitteitä. Kesästä ei paljon helteisiä muistoja jäänyt, vaan enempi mieliharmia jatkuvasta satteen lotinasta. Mikään kasvi ei jaksanut juoda sitä vesimäärää, minkä Luoja meille lähetti. Harmitti katsella rapakkoisia viljapeltoja ja kuvitella viljelijän mietteitä hänen pellon laidalla seistessään. Olen itsekkin viljelijän tytär ja aina tykännyt peltomaisemista. Varsinkin keväisin, kun oras alkaa nousta ja pellosta vielä erottaa kylvökönnön tekemät kiemurat.

Tämä kesä jää minulle mieleen muustakin syystä kuin tuosta satteen lotinasta: minun käteeni nimittäin survaistiin sukuseuran puheenjohtajan "nuija" Mikkelin sukukokouksessa 4.8.2012. Meitä oli paikalla kourallinen innokaimpia (ja samalla niitä iäkkäimpiä) sukuseuran jäseniä. On ihan hyvä, että kenenkään ei tarvitse olla vuosikautia samassa virassa sukuseuran hallituksessakaan, mutta tähän pestiin ei ollut mahottomasti tulijoita. Minäkin panin aluk-

si hanttiin molemmin käsin ja jaloin. Ymmärrän erittäin hyvin, että työelämä vaatii nykyisin niin paljon, että tällainen vapaaehtoisuuteen perustuva, vaativalta kuulostava homma ei hirveesti viehätä..... Olen kuitenkin Laakkosten sukuseuran perustanut Maaningan sukuhaaraa ja koin sen velvoittavaksi tässä tapauksessa. Minulla on vahva halu pittää tämä seura toiminnassa edelleen, varsinkin kun omat muistot sukutapaamisista ovat niin mukavia.

Olen syntynyt Maaningan Jukolassa eli talossa, jossa ensimmäinen sukutapaaminen järjestettiin vuonna 1931 Antti Laakkosen (oli yksi Jukolan veljeksistä) toimesta. Niitä tapaamisia olikin sitten monena vuonna samassa paikassa ja tietysti myös Marjalassa siinä lähellä. Nykyisin asun itse Siilinjärvellä eikä Jukolassa asu enää tämän suvun jäseniä. Eläkeläisenä minulla on myös aikaa ja haluakin toimia tämän sukuseuran hyväksi niillä kyvyillä joita minulla on.

Tässä numerossa:

Pääkirjoitus	1
Adamin tarina II	2
Aune mummin hääpuhe	4
Hallituksen kokous	5
2012 sukukokous	6
Perhetapahtumia	7

Hyvää Joulua ja
Hauskaa Uutta
Vuotta

Työurani tein lastentarhanopettajana Maaningalla. Niitä vuosia muistan erityisellä lämmöllä ja kaihollakin. Syntymäkunnassa oli tosi mukavaa tehdä töitä ja tuttuja ihmisiä oli jokapuolella. Nykyisin käyn siellä vanhempieni ja veljeni perheen luona sekä tietysti sukuhaudalla. Maaninkakin on liittymässä isompaan "pitäjään" eli Kuopioon reilun vuoden kuluttua. Iso kirkko on edelleen entisellä paikallaan ja sukuhauta ihan siinä kirkon kuppeella; ne eivät helposti paikkaansa muuta.

Ei oikein tiedä pitäisikö tuntea haikeutta asioiden muuttuessa vai olla iloinen kehityksestä..... Sukuseuran kohdalla tunnen enemmän haikeutta muutoksen myötä, sillä lapsena odotin niitä juhlia kovasti. Näki sellaisia serkkuja, joita ei muuten nähnyt. Isäni sisar kuoli ihan pienenä ja siltä puolelta ei minulla serkkuja ollut. Kaipasin siis isäni puolen sukua ja sen vuoksi sukujuhlat olivat niin mukavia. Muistan vieläkin Helena Heinosen ja Eva Kauppisen kansallispuvuissaan sekä Vesa Laakkosen lapset Kaisan, Liisan ja Antin; muut sisarukset olivat niin paljon nuorempia, ettei heitä leikkeihin sotkemaan otettu!

Nykyisin perheillä on jo niin paljon kaikkea toimintaa ja menoja, että tällainen ikivanha sukuseura ei jaksa hirveesti innostaa. Kontakteja on lasten ja omienkin harrastusten tiimoilta ihan riittävästi. Kesä vietetään mieluummin perheen kesken ja omalla mökillä tai muuten reissussa. Sukuseuran kannalta se on iso harmi, sillä sukupolvet eivät pääse tutustumaan toisiinsa ja tilaisuudet vähän näivettyvät osanottajien puutteessa. On hyvä, että vielä on aina paikalla näitä vuosikymme-

niä mukana olleita. Laakkosten sukuhan ei ole mittään itekseen mykkänä murjottajia,

vaan mahoton pulina ja naurun räkätys kuuluu jokapuolelta yhdessä ollessa. Siihen mukaan on jo pitkään kaivattu lastenkin leikin ääniä ja ilon kiljahduksia. Mitähän meidän pitäisi tehdä, että niitä mukaan saataisiin.....Nuorisosta nyt tietysti puhumattakaan. Onhan immeisen elossa vaihe, jolloin kaikki yli kolmekymppiset kuullostaa niin ylikypsiltä, ettei alle kaksikymppiset viiti niihin vilikastakkaan. Sekin on hyväksyttävä eikä voi väkisin mukkaan pakottaa. Oli minulakin ikä, jolloin nuo sukujuhlat ei niihin hirveesti kiinnostaneet. Vähän yli kaksikymppisenä jouduin sitten rahastonhoitajan tehtäviin ja siitäkin sukuseura hengissä selvisi!! Silloin kiinnostuin taas toiminnasta muutenkin vaikka tuo pesti pelottava olikin.

Minusta olisi mahottoman mukavaa lukea toistenkin juhlissa mukana olleiden muistoja Sukuviestin sivuilta ja katella jopa kuviakin. Eiköhän myö pidetä tämä vanha seura hengissä edelleenkin ja kävästä joskus niissä tapaamisissakin. Takaan, että siellä on aina iloista ja helposti jututettavaa seuraa tarjolla.

Kiitos Kajatkarin Riitalle puhheenjohtajan homman hoitamisesta ja tavataan kokouksissa. Minä yritän hoitaa tointa korviin väli virkeenä ja kilihakkana tästä etteenpäin.

Lupsakkata loppuvuotta ja iloista joulunaikaa kaikille sukuseuran jäsenille toivottellee Rungon Marjo Siilinjärveltä

Adam II osa

Yhteinen sävel

Laulua he harrastivat molemmat. Molemmilla oli

hyvä sävelkorva. Aatamalla oli basso hyvä ja Anna Sofialla puhdas, kaunis sopraano. Heidän naimisiin mennessään oli perhettä neljä henkeä,

nuoripari ja Anna Sofian vanhemmat Tuomas Yrjönpöika ja Helena Eerikintytär Kymin Marttilasta.

Näiden toinen tytär Matilda meni naimisiin Joo-seppi Tuomalan kanssa samasta saaresta. Mutta koti

ei olisi mikään koti, jos siinä ei olisi lapsia. Ja tulihan niitäkin aikanaan. Ensin tuli tyttö, Alma Vilhelmiina, mutta hän ei pitänyt ollenkaan olostaan siellä, mikä lie ollut prinsessa, vaan lähti pois elettyään vain muutaman päivän. Sitten syntyi poika, joka sai nimen Viktor. Puolen vuotta elettyään

lähti hänkin. Ei miellyttänyt häntäkään elämä köyhässä kalastajamökissä. Aatami ja Anna Sofia' surivat kovasti lapsiansa kuolemaa. 1881 syntyi heille tyttö, joka kasteessa sai nimekseen Ida Ellida.

Hän oli heikonlainen syntymästään asti ja hänen kesti kauan aprikoida ja miettiä jäädäkö elämään vaiko lähteä. Päätty kumminkin sitten jäädä. Ja jäi.

Perhe kasvaa

Sitten tuli heille toinen tytär Elin Sofia. Hän oli alunperin reipas ja pirteä ja tarttui heti lujin ottein elämään. Elin Sofiaa seurasi poika, Theodor Leander, ja tiettenkin isä Aatami oli ylpeä pojastaan. Kun Theodor Leander oli puolen vuoden vanha, kuoli Anna Sofian äiti Helena-mummo. Lapset Ida Ellida ja Elin Sofia eivät vielä paljoakaan ymmärtäneet tapahtumasta. Ihmettelivät vaan, miksi mummo vietiin pois ja mummon paikka oli tyhjä. Lohdutettiin toisiaan sillä, että onhan meillä isoisä. Ja isoisä olikin meille lapsille hyvä huolehtija ja hoitaja. Talvisin hän ulkoilutti tyttöjä, kun oli kaunis Ilma. Isä Aatami oli tehnyt leveän kelkan käsinojien kanssa ja isoisä laittoi tytöt rinnakkain kelkkaan ja lähti vetämään sellaista kyytiä kuin vanhoilla j aloillaan pääsi.

Isoisä, tai niinkuin häntä kutsuttiin, Suurisä kutoi talvisin verkkoa ja kun hän istui verkkohankonsa ääreen, saivat Ida Ellida ja Elin Sofia vuorotellen tulla aapinen ja aapistikku kourassa Suurisän luo. Isä Aatami oli tehnyt molemmille pienet tuolit.

Ne tuotiin mukaan sekä isompi tuoli, johon aapinen pantiin ja alettiin tutkia kirjaimia, ja niinpä oppivatkin tytyöt aikaisin lukemaan. Kun rovasti kinkereillä kysyi kuka sinut on opettanut lukemaan, niin Ida Eliida vastasi kuuluvasti Suurisä

Sattumuksia

Kerran, se oli kesällä, se oli sama kesä, jolloin Viktor syntyi, oli Ida Ellida pessyt rannassa nukan vaatteita ja ne piti tietysti tuoda tupaan kuivamaan. Äiti Anna Sofia oli aamulla laittanut taikinan juuren happanemaan ja tytön piti tietysti nousta tiinun kannelle ylettääkseen laittaa pyykkinsä uunin reunalle kuivumaan, kun kansi äkkiä luiskahti ja siinä oli Ida Ellida taikinatiinussa sorkkapäineen paljain jaloin tosin. Suurisä kiirehti hätään, nosti tytön sian ämpäriin seisomaan ja alkoi kaapia taikinaa sinne, vei sitten kainaloista raahaten tytön rantaan ja pesi puhtaaksi. Miten sen taikinan lopullisesti kävi, on unohtunut mielestäni, ja saiko tyttö selkäänsä, siitä on paras vaieta. Taisi se äiti sentään porstuussa käyttää puhuteltavana.

Viktorin jälkeen tuli meille kolmas tyttö. Se oli Hilda, joka oli pirteä, kaunis lapsi. Hänen ollessaan 10 viikon vanha, kuoli Suurisä, ja seuraavana syksynä pantiin Ida Ellida kansakouluun. Oli näet saatu kylään kansakoulu. Elin Sofia tiettenkin seurasi parin vuoden perästä ja poja~ vuorollaan.

Oli siinä meluaja mekastusta, kun oli niin monta vilkasta ja pirteää lasta perheessä. Sen voi hyvin arvata se, joka on kasvanut suuressa lapsilaumassa. Niinpä meilläkin. Muistan kerran, eräänä iltana pienemmät olivat jo vuoteissaan ja isompia komenneltiin myös asettumaan yöpuulle, kun yhtäkkiä joku, taisi olla joku pojista keksi ruveta

heittelemään tyynyllä tyttöjen sänkyyn ja pian oli tyynysota pimeässä tuvassa. Jonkun tyyny sattui seinäkelloon ja kellorukka rupesi nilkuttamaan pahasti. Se huvitti meitä kovasti ja Theodor Leander huusi Kuulkaas kaikki ihmiset, kun kello sanoo pekko, pekko. Silloin kuului kamarista karmakka ääni: minä annan teille pekkoja. Ei niitä pekkoja sen kummemmin annettu sillä kertaa, mutta tupaan tuli hiljaisuus.

Lapsiakin tuli lisää. Hildan jälkeen syntyi Vilho ja hänen jälkeensä Emil Valdemar, jotka kumminkin molemmat kuolivat nuorina. Vilho 6 ja Emil Valdemar 2 vuoden ikäisinä. Isommat tytöt olivat jo päässeet kansakoulusta ja Ida Ellida oli jo yhteiskoulussa, Elin Sofia alakouluseminaarissa. Isä Aatami yritti antaa lapsilleen oppia sen minkä kykeni. Näihin aikoihin syntyi Saima Ellen, joka jäikin perheen kuopukseksi.

Oli siinä isä Aatamilla tietämistä, mistä saada leipää ja särvintä niin moneen nälkäiseen suuhun. Ja kyllähän siinä tietämistä onkin, missä kaksi köyhää päättää yhdistää elämänsä, mutta olihan neljä vankkaa käsivartta, iloinen mieli, hyvä terveys ja luja luottamus tulevaisuuteen. Ainoa rikkaus oli lauma terveitä ja reippaita lapsia. Ei siinä kuitenkaan mitään suoranaista puutetta ollut eikä tarvinnut nälkävatsalla nuk-

kumaan ruveta.

Kalastusta ja kauppaa

Outoa taisi aluksi olla Aatamilla leivän hankkiminen merestä, kun lapsena oli tottunut näkemään viljaa otettavan maasta. Mutta maassa maan tavalla ja merellä erittäin. Se on merilaki. Ja oppikin hän pian oikeaksi kalastajaksi kaikine kalastajan tapoineen ja ennusmerkkeineen. Kevätkalastus alkoi kesäkuun alussa. Hailinkutu alkoi tavallisesti niihin aikoihin. Muina viikonpäivinä kalastettiin paitsi ei lauantai-iltoina. Isä Aatamilla oli lisäksi se taika, että kalastuskautta hän ei milloinkaan aloittanut perjantaina. Se pilasi kalaonnen. Verkoille lähdettiin iltapäivällä siinä neljän maissa. Jos ilma oli tuulinen, levitettiin purjeet, jos taas meri oli tyyni, mentiin soutamalla pitkille matkoille jopa 10 - 15:kin kilometriä ennen kuin päästiin sille matalikolle, josta toivottiin kaloja lähtevän, mutta harvemmin kyllä "seilattiin". Moottoreita ei siihen aikaan tunnettu.

Aune-mummin puhe hääparille

Aune Räsänen

Kaisu Räsänen ja Olli Tynkkysen hääpäivä la 18.8.2012 klo 13 Helsingin Vanhassa kirkossa ja Vantaalla ravintola Wanhassa Bäckbyssä.
Aune-mummin puhe hääparille:

Arvoisa hääparimme, hyvät uudet ja vanhat sukulaiset, hyvät häävieraat!

- Olen Kaisun isoäiti Aune Räsänen Vehmersalmen Vuorisalosta. Yhdessä isoisän Jarmon kanssa meillä on siellä maatila, jota yhdessä olemme viljelleet 51 vuotta. Jarmo on viljellyt kauemminkin aina vuodesta 1957 alkaen, isänsä Hermanin jälkeen. Vuodesta 2005 alkaen pellot ovat olleet vuokrattuina sukulaismiehen viljelyyn, mutta metsää riittää viljellä ja hoitaa - aina loputtomiin ja voinnin mukaan. Talomme nimi on Hongis-

to. Meitä kutsutaan kotoisasti ukiksi ja mummiksi. Lapsenlapsetkin ovat omaksuneet kotimme Hongiston kodikseen. Etenkin kesäisin olemme saaneet pitää lapsenlapsia luonamme. Heillä on ollut maatilalla, sen piha-alueella paljon tekemistä. Laajalla piha-alueella lasten olo on ollut turvallista ja huoletonta. Kaisu on kudesta lapsenlapsista vanhin. Lisäksi on kaksi pientä lapsenlapsen lasta; Vilman ja Ollin pikkutyöt Saimi ja Alma.

Kaisun ollessa vain kolmen ikäinen, Kirsi ja Tapio jättivät hänet huostaamme muutamaksi kesäiseksi viikoksi. Siitä yhteiselomme alkoi. Kaisu oli reipas ja sopeutui kaikkeen kaikkeen siihen, mitä maatilalla tapahtui. Kovasti kerättiin metsämansikoita ja luonnonkukkia. Minulla oli tuolloin kotileipomo, jossa leivoin ruisleipää myytiin Kuopion Kauppahalliin sekä paikallisiin kauppoihin. Kaisu halusi leipoa kanssani. Jalkojen alle pantiin muovilaatikko alaspäin, niin että hän ylettyi leivinpöydällä leipomaan oman pienen leipänsä. Sitten Roosa -sisko pääsi myös mummilaan, ollessaan vain kaksivuotias. Roosa nukkui päiväunet tuvan sohvalla. Yhdessä Roosin kanssa onnistui monet leikit. Aamuisin tuvan penkit lastattiin nukeilla ja muilla leluilla. Käsipuolet nuketkin kelpasivat. Joskus tulivat serkut Vilma ja Sanni. Silloin meno oli riemukasta. Lapset saivat itsekin laittaa kaupan ja mummi tietysti tuli ostajaksi kirjakauppaan, kukkakauppaan tai sekatavarakauppaan. Päiväkotiakin leikittiin ja Kaisu toimi tarhatätinä. Sitten juostiin ulkosalla talon ympäri, mutta myös oikeaa työntekoa opeteltiin. Kukin vointinsa mukaan sai kitkeä ja harata kasvimaata, kaaleja, punajuuria, papuja. Jos mummi antoi tehtäväksi sipulipenkin, se oli helppo ja tehtiin nopeasti. Sitten päästiin pyöräilemään ja ui-

Hallitus kokoontui

Sukuseuran hallitus kokoontui Marja Laakkosen kotona Kuopiossa 20.10. Kiitokset kokouksen emännälle tarjoiluista ja lämpimästä ilmapiiristä.

Ensi vuoden toimintasuunnitelmaa tarkistettiin ja päätettiin epävirallisesta tapaamisesta ensi kesän Kuopion viinijuhlien yhteydessä. Varataan pöytä ja nautitaan antimista yhdessä.

Jäsenmaksulaput lähetetään tammikuussa vuosikokouksen päätöksen mukaisesti, eli 15 € jäsen ja 5 € puoliso ja lapset.

Sukuviestiin toivottiin jäsenten aktiivista osallis-

maan. Keittiössä oli myös sopivaa työtä; joko paistaa lettuja tai valmistaa salaatin. Monena kesänä tehtiin kesäretki Valamoon ja Lintulan luostariin. Kerran käytiin Laakkosten sukukokouksessa Maaningalla. Kaisu oli vain viiden ikäinen, kun hän oli kanssamme Playa de Inglesin matkalla.

Sitten tuli kesä 2006! Kuvioihin ilmestyi pitkänhuiskea ja hymyilevä Olli. Minulla oli merkkipäivä ja sitä juhlittiin talossa. Olli saapui muun perheen mukana mökiltä ja näin tutustuttiin savolaisittain. Olimme ukin kanssa iloisia, että Kaisu oli löytänyt hyvän ja luotettavan kaverin. Olli saapui sinä kesänä uudelleen. Kaisun kanssa he keräsivät puutarhamansikoita avuksemme. Olli korjasi rikkiäisiä, pieniä sähkölaitteita ja lähetti sähköpostissa kuviani eri lehdille tekstieni tueksi, koska itse olin kovin epävarma ja osaamaton. Kaisu ja Olli ovat nytkin hyvin kiinnostuneita maaseutuelämästä ja nauttivat Vuorisalon maisemissa sen suomasta vapaudesta ja monista mahdollisuuksista.

Meillä on nyt perheiden, sukujen ja ystäväpiirin kanssa suuri juhlapäivä. Kirkossa kuulumme vahvistettuina ne sanat, jotka Kuopion piispa Eino Sormunen yli 50 vuotta sitten kirjoitti kirjassaan Avioliitto: "Se hetki, jolloin aviopuolisot lupaavat toisilleen elämänikäistä uskollisuutta, on tärkeä ja pyhä sekä heille itselleen että heidän omaisilleen ja koko yhteiskunnalle. Uusi koti siunataan silloin vanhan kristillisen tavan mukaan Jumalan sanalla ja rukouksella. Sekä hyvinä että pahoina päivinä on aviopuolisoiden hyvä elvyttää mielessään tuon uskollisuuden lupauksen ja Jumalan siunauksen muisto."

tumista kirjoitusten osalta. Kaikki muistelut ja vastaavat ovat enemmän kuin tervetulleita. Mukaan voi laittaa uusia tai vanhoja valokuvia ja lehtileikkeitä. Lehden toimituksella ei myöskään ole tietoa perhetapahtumista, ellei niistä ilmoiteta. Postia sihteerille tai suoraan sukuviestin toimitukseen.

VUODEN 2012 SUKUKOKOUS MIKKELISSÄ

Marjatta Latvala

Lauantaina 4.8. klo 11 Laakkosten sukuseuran jäseniä alkoi saapua ravintola Talliin vähitellen, syynä oli se, että Mikkelissä katujen nimiä on näkyvillä vain harvakseltaan. Navigaattorikin eksyi välillä kiertelemään paria korttelia uudelleen etsiessään oikeaa osoitetta. Perille löysi vain 19 sukuseuran jäsentä, jotka onneksi olivat sukuseuralaisten aktiivisinta porukkaa, joten päätöksiä tehtiin entiseen malliin. Kokoukseen tuli kaksi uutta jäsentä, jotka toivotettiin tervetulleiksi.

Kahvin jälkeen muistettiin edellisen sukukokouksen jälkeen poisnukkuneita jäseniä sytyttämällä kynttilä ja pitämällä hiljainen hetki heidän muistokseen.

Sivu 6

Mikkelin kaupungin opas Leena Luostarinen kertoi elävästi Mikkelin kaupungin kehityksestä ja Eino Laakkonen muisteli lapsuus- ja nuoruusaikojaan Mikkelin seudulla.

Sukukokouksessa vahvistettiin jäsenmaksun suuruudeksi 15 e varsinaisen jäsenen ja 5 e perheenjäsenen osalta.

Sukuseuran puheenjohtaja Riitta Kajatkari oli ilmoittanut, että hän ei jatka puheenjohtajana, eikä myöskään työkiireitten vuoksi hallituksen jäsenenä. Siispä

sukuseuralle valittiin uusi puheenjohtaja, Maaningan Jukolassa syntynyt Marjo Runko, varapuheenjohtajana jatkaa Antti Laakkonen, jäseninä ovat Tuula Jäätelä, Risto Kangas, Tiina Laakkonen, Marja Laakkonen ja Marjatta Latvala.

Hallitukseen valittiin myös varajäsen, Eino Laakkonen.

Hallituksen ulkopuolella Merja Kaartinaho rahastonhoitajana ja Matti Jyllilä tiedottajana jatkavat edelleen.

Elina ja Antti Laakkonen huolehtivat arpojen myynnistä ja voittojen jaosta kiitettävästi. Kiirettä näytti olevan ja lisäksi oli sukuseuran materiaaliakin myytävänä.

Sukukokouksen jälkeen nautittiin herkullinen lounas, jonka ammattikoulun oppilaat olivat valmistaneet. Jälkiruokakahvin jälkeen sukukokousväki kiiruhti tutustumaan jalkaväkimuseoon, jossa miesväki olisi varmaan halunnut viipyä pitempäänkin, mutta museon aukioloaika loppui, joten läksimme kotimatalle.

Laakkosten sukuviesti

Suurkiitos Riitta Kajatkarille hienosti hoidetusta pestistään sukuseuran puheenjohtajana.

"Tuulet ovat suotuisia niille, jotka tietävät mihin ovat menossa"
(Vasco de Gama)

Muistathan seuran myyntiartikkelit

Varastosta löytyy sopivia tuotteita vaikkapa pukinkonttiin. On T-paitoja, pikeepaitoja, avaimenperiä, Isännänviirejä ja pöytälippuja. Myös Laakkosten sukukirjaa ja pronsista hautavaakunaa on saatavilla.

Ota suoraan yhteyttä Antti Laakkoseen. Myntis, 02570 SIUNTIO, Puh: 0400-764650
sähköposti: antti.laakkonen(at)lohja.fi

Vehmersalmen Mustalahden Hiukastenjärven Laakkosten kesätapaamisessa Vehmersalmen Metsäpirtissä elokuussa 2012. Oikealla Metsäpirtin emäntä Eila Myöhänen os. Laakkonen (asuu Vantaalla) Aune Räsänen os. Laakkonen (asuu Vehmersalmella), Eeva Kilpeläinen os. Laakkonen (asuu Kaavilla). Kuvasta puuttuu sisarusten ainoa veli Viljo Laakkonen, joka asuu Mustilahden Hiukasten järvellä.

Aune Räsänen

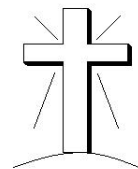
Perhetapahtumia

Yrjö Puroviita(Maaningan sukahaara) ja Lyyli Puroviita viettivät elokuussa 60-vuotishääpäivää Helsingissä.

Lyyli Puroviita on täyttänyt 85 vuotta 26.5.12

Lahja Seveus ent.Kolehmainen kuoli 16.6.12 77 - vuotiaana.

Sukumummo Annikki Räsänen kuoli 26.7.12 99-vuotiaana.

Laakkosten sukuseura

Marjatta Latvala

Pikontie 8

73500 Juankoski

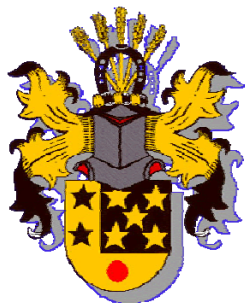
Puh: 040-4191946

Sähköposti: sihteeri@laakkoset.org

facebook

Laakkosten sukuseura ry

Sukuseuran hallitus 2012–14

Puheenjohtaja: **Marjo Runko**
Kalastajantie 16 A 5, 71800 SIILINJÄRVI
sähköposti: [maheru\(at\)hotmail.fi](mailto:maheru(at)hotmail.fi)

Varapj: **Antti Laakkonen**
Myntis, 02570 SIUNTIO
Puh: 0400-764650
sähköposti: [antti.laakkonen\(at\)lohja.fi](mailto:antti.laakkonen(at)lohja.fi)

Jäsenet: **Tuula Jäättelä**
Kokonkatu 30, 33560 Tampere
[tuula.jaattela\(at\)hotmail.com](mailto:tuula.jaattela(at)hotmail.com)

Marja Laakkonen
Valkeisenkatu 6, 70600 Kuopio
[mllaakkonen\(at\)dnainternet.net](mailto:mllaakkonen(at)dnainternet.net)

Tiina Laakkonen
Lautalantie 456, 73470 Västinniemi
Puh: 040-5080510
sähköposti: tiina-laakkonen@hotmail.com

Risto Kangas
Laitakatu 27, 48600 KOTKA
Puh: 0400-459 334
sähköposti: [risto.kangas\(at\)kymp.net](mailto:risto.kangas(at)kymp.net)

Sihteeri **Marjatta Latvala**
Pikontie 18, 73500 Juankoski
Puh: 017-612 171 tai 040-4191946
sähköposti: [sihteeri\(at\)laakkoset.org](mailto:sihteeri(at)laakkoset.org)

Hallituksen ulkopuolelta

Rahastonhoitaja: **Merja Kaartinaho**
Haapatie 14, 00780 Helsinki
puh. 09-385 9759
sähköposti: [merja.kaartinaho\(at\)luukku.com](mailto:merja.kaartinaho(at)luukku.com)

Tutkimus: **Pekka Laakkonen**
Jussilankatu12 C 32, 05880 Hyvinkää
puh.09-273 1243, 050 64470
sähköposti: [tutkimus\(at\)laakkoset.org](mailto:tutkimus(at)laakkoset.org)

Tiedotus: **Matti Jyllilä**
Kiesitie 4 C, 07930 Pernaja
puh. 0400-424295
sähköposti: [matti\(at\)kullo.com](mailto:matti(at)kullo.com)

